

Istoric al orasului

Amsterdam

Etape ale dezvoltarii

dupa "Amsterdam, abregé du développement urbain"

Inceputul secolului al XX-lea

Din 1900, dezvoltarea s-a accelerat. Intre 1900 si 1930, populatia a ajuns la 750 000 de locuitori. Introducerea Legii Locuintei in 1901 a adus beneficii. Aceasta lege a constrans consiliul municipal sa realizeze planuri de dezvoltare benefice. S-a creat posibilitatea expropriarii pentru cauza utilitatii publice., in favoarea executarii acestor planuri de extindere. Dupa Primul Razboi Mondial, orasul cuprindea, pe langa zona centrala veche, si Amsterdam Sud si Amsterdam Est si, de asemenea noi orase gradina in Nord si Est. Nevoia de extindere s-a realizat prin anexiuni ale comunelor limitrofe. In 1921 teritoriul orasului se marise de la 4600ha la 17500ha. In acelasi timp, Gooi si Harlem s-au dezvoltat datorita introducerii cailor feroviare.

Planul General de Extindere

Pentru a putea raspunde la o crestere continua a populatiei si la o diminuare a spatiului de viata, pe la 1928, in cadrul Serviciului de Lucrari Publice, s-a infiintat o sectiune si anume Biroul de Urbanism. Acest serviciu a facut o predictie ca pe la sfarsitul sec. al XX-lea, cresterea populatiei se va stabili la o cifra de aproximativ un milion. In spiritul densificarii, s-a creat o baza legislativa ale carei limitari sa corespunda exigentelor constructiei intr-un oras cu 960 000 de locuitori. Planul General a fost incheiat de Consiliul Municipal in 1935.

Extinderea de dupa 1950

Datorita crizelor din anii '30 si a Razboiului Mondial, extinderile orasului proiectate in 1935, au inceput sa fie realizate dupa 1950. De jur imprejurul unui lac artificial, Sloterplas, cu lungimea de 2km, s-a creat Amsterdam Est, o grupare de orase-gradina pentru 130 000 locuitori. Ulterior s-a realizat Amsterdam-Sud, ca un oras-gradina pentru 28 000 locuitori. De-a lungul lui Noordzeekanaal s-au realizat noi porturi si terenuri industriale.

Cresterea nevoii de spatiu

S-a ajuns la o crestere a nevoii de spatiu, pentru ca munca, circulatia si recreatia nu puteau sa fie integrate in limitele Planului General de la 1935. In ciuda crizei de locuinte permanente, numarul locuitorilor din toate cartierele orasului s-a diminuat existentul construit fiind acelasi. In consecinta, Planul de Extindere a fost completat, intre 1958 si 1960, de un plan structural pentru Amsterdam Nord. S-a realizat, astfel, un spatiu locativ pentru 50 000 de persoane. El cuprinde o crestere de 100 000 locuitori pentru comuna vecina, independenta, din sud, Amstelveen. In prezent, toate aceste extinderi sunt in curs de desfasurare. La sud-est de Amsterdam, in Bijlmermeer s-au utilizat (pentru prima oara in Olanda) principii functionaliste, unde circulatia motorizata a fost separata de cea pietonala, de spatiile de joaca si de ciclisti. S-a limitat circulatia motorizata la un ansamblu de rute care dau in zone de parking. Strazi interioare duc de la aceste parking-uri la ascensoare catre apartamente. S-a aplicat construirea pe verticala cu o densitate corespunzatoare orasului-gradina mai vechi. Terenul interior s-a transformat in parc.

Descentralizarea zonelor cu birouri

De-a lungul orasului construit inainte de razboi, s-a amenajat un bulevard periferic lung de 34Km. In parcursul sau, noi centre complexe de birouri, inconjoara orasul vechi.

Descresterea populatiei

Incepand cu 1958, numarul locuitorilor Zonei Amsterdam s-a diminuat de la 875 000 catre 810 000 in 1971. Aglomeratia urbana Amsterdam (orasul si comunele limitrofe Amstelveen, d' Ouder-Amstel si Diemen) a ajuns la 950 000 prin 1966. La sfarsitul anului 1971, populatia aglomeratiei urbane s-a diminuat la 900 000 locuitori din cauza diminuarii numarului locuitorilor din centrul vechi. S-a ajuns la situatia in care, desi orasul era de doua ori mai mare decat in 1950, el nu putea sa contina decat un numar mai mic de locuitori caracteristic unui oras mai mic.

Consecintele renovarii urbane

Astfel, Amsterdam-ul s-a vazut in fata faptului de a restaura si reabilita (anii '60) orasul vechi cu cele circa 7000 de monumente clasate si de a remodela, in acelasi timp, cartierele dense si insalubre de la sfarsitul sec. al XIX-lea.